

**UCHWAŁA NR LIII/1151/22
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 28 września 2022 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi Pana T
D**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022 r. poz. 559, z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę Pana T D z dnia 30 sierpnia 2022 r. na przewlekłość postępowania skargowego prowadzonego przez Radę Miasta Katowice.

§ 2. Faktyczne i prawne argumenty odpowiedzi na skargę zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

Uzasadnienie

Pismem z dnia 30 sierpnia 2022 r. skierowanym do organu złożono skargę na przewlekłość postępowania skargowego prowadzonego przez Radę Miasta Katowice w trybie przepisów rozdziału VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021r. poz. 735, z późn zm.).

Odpowiadając na skargę, organ wnosi o jej odrzucenie, ewentualnie - na wypadek, gdyby to odrzucenie miało miejsca - o jej oddalenie.

W świetle powyższego należy zauważyć, co następuje.

Pismem z dnia 17 lipca 2022 r. złożono skargę na Prezydenta Miasta Katowice. Pismem z dnia 19 lipca 2022 r. Skarżący otrzymał informację o przewidywanym terminie jej rozpatrzenia. W piśmie zawarte zostały zarówno konkretne terminy posiedzeń Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Katowice, jak i termin sesji Rady, na której przedmiotowa skarga będzie rozpatrzona.

Organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić skarżącego o uchybieniu terminu, podając przy tym przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia skargi oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia. Ten obowiązek ustawowy, wynikający z przepisu art. 237 § 4 w związku z art. 36 § 1 Kodeks postępowania administracyjnego, został wypełniony.

W dniu 22 sierpnia 2022 r. skarżący złożył do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach pismo nazwane ponagleniem Rady Miasta Katowice w kwestii przewlekłego rozpatrywania jego skargi z dnia 17 lipca 2022 r. SKO w Katowicach postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2022 r. uznało ww. ponaglenie za bezzasadne.

Ponadto nie sposób zgodzić się z zawartą w piśmie Skarżącego tezą iż, podany termin załatwienia jego skargi jest zbyt odległy i nie odzwierciedla harmonogramu prac poszczególnych komisji Rady Miasta Katowice (w tym wypadku Komisji Skarg, Wniosków i Petycji). Podane terminy posiedzeń ww. Komisji wynikają wprost z uchwały Rady Miasta Katowice nr XLII/920/21 z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie zatwierdzenia planów pracy komisji stałych Rady Miasta Katowice na rok 2022. Posiedzenia są zwoływane zatem wg. ustalonego w uchwale harmonogramu.

Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że termin załatwienia skargi, wynikający z art. 237 § 1 k.p.a., nie jest dostosowany do specyfiki działania organów kolegialnych, a zwłaszcza organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego (por. J. Korczak, Wybrane zagadnienia postępowania skargowo-wnioskowego (w:) Kodyfikacja postępowania administracyjnego..., s. 386, 387).

Z uwagi na fakt, iż najbliższe od otrzymania skargi posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji odbyło się w dniu 13 września 2022 r., na posiedzeniu tym powołano zespół kontrolny, który wstępnie zajmie się jej rozpatrzeniem. Kolejne posiedzenie Komisji - jak wynika z harmonogramu i informacji przekazanej Skarżącemu - odbędzie się w dniu 11 października 2022 r. Na nim to - po wcześniejszym przeprowadzeniu niezbędnych ustaleń, analiz i czynności sprawdzających - zostanie wypracowany projekt uchwały w kwestii rozpatrzenia skargi. Następnie przyjęty przez Komisję projekt uchwały zostanie wpisany do porządku sesji Rady Miasta Katowice w dniu 27 października 2022 r.

Podsumowując należy podkreślić, iż rozpatrywanie skarg przez organ kolegialny jakim jest Rada Miasta Katowice wymaga podjęcia czynności sprawdzająco-kontrolnych, w tym przede wszystkim zajęcia stanowiska w sprawie przez ustawowo do tego wskazaną Komisję Skarg, Wniosków i Petycji. Skarżący zawsze są jednak informowani o terminie rozpatrzenia skargi oraz o posiedzeniach Komisji.

Wszystkie przedstawione argumenty w pełni podzielili również członkowie SKO w Katowicach wydający przedmiotowe postanowienie z dnia 30 sierpnia 2022 r.

Nadto należy mieć na względzie, że skarga na bezczynność lub przewlekłość dopuszczalna jest bowiem jedynie w odniesieniu do tych aktów lub czynności, na które przysługuje skarga do sądu administracyjnego i nie może ona dotyczyć innych czynności. Podkreślić należy, że bezczynność lub przewlekłość organu powiązana być musi z kompetencją do wydania w danej sprawie decyzji, postanowienia, czy też innych aktów bądź podjęcia czynności z zakresu administracji publicznej, dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Warunkiem dopuszczalności skargi na bezczynność lub przewlekłość organu jest zatem wystąpienie podstawy prawnej do określonego zachowania się organu wobec żądania strony. Jak wskazuje się w orzecznictwie: dla uznania bezczynności konieczne jest ustalenie w pierwszej kolejności, czy w

ustalonym stanie faktycznym na organie administracji publicznej spoczywa obowiązek wydania aktu lub dokonania czynności kończących postępowanie, a następnie czy uczyniono to w przepisany terminie, a dalej czy ewentualne opóźnienie jest usprawiedliwione (por. wyrok WSA w Gdańsku z 4 lipca 2019 r. II SAB/Bk 27/19, Lex nr 2700877, postanowienie WSA w Łodzi z dnia 12 lipca 2019 r., sygn. akt III SAB/Łd 15/19).

K. Milart-Szostak (Wystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawach samorządu terytorialnego, Sam. Teryt. 2003/9, s. 68) podkreśla, że jakkolwiek na mocy art. 237 § 4 k.p.a. w razie niezłatwienia sprawy w terminie określonym w art. 237 § 1 k.p.a. stosuje się przepisy art. 36–38 k.p.a., to na tym kończą się możliwości wyegzekwowania od organu obowiązku udzielenia odpowiedzi, ponieważ w przypadku tej instytucji stronie nie służy prawo skargi do sądu administracyjnego na bezczynność organu. W ocenie Rady Miasta Katowice wszelkie możliwości wynikające z przepisów prawa zostały przez Skarżącego wykorzystane w całości po tym jak złożone zostało ponaglenie przewidziane w art. 37 k.p.a.

Skarga na Prezydenta Miasta Katowice została wniesiona w trybie tzw. postępowania skargowego, regulowanego przepisami działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 227 k.p.a., przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Skarga, która została w tym trybie wniesiona, uruchamia jednoinstancyjne postępowanie administracyjne uproszczone, które kończy się nie decyzją administracyjną w sposób władczy kształtującą sytuację prawną adresata, lecz czynnością materialno-techniczną, tj. zawiadomieniem o sposobie załatwienia sprawy.

Jak wynika z powyższej regulacji, w ocenie Rady Miasta Katowice, sąd administracyjny nie jest właściwy ani do rozpatrzenia takiej skargi, ani też przeprowadzenia kontroli postępowania skargowego prowadzonego przez organ, ponieważ nie nadzoruje działalności organów administracji państwowej, a do jego kompetencji należy jedynie kontrola legalności zaskarżonych czynności, aktów i decyzji administracyjnych oraz bezczynności i przewlekłego prowadzenia postępowania w sprawach, w których owe czynności, akty i decyzje są wydawane.

Przepisy o postępowaniu skargowo-wnioskowym, zamieszczone w dziale VIII k.p.a., nie mają zatem zastosowania do postępowania sądowo-administracyjnego. Innymi słowy, skarga składana w trybie art. 227 k.p.a. nie może skutecznie uruchomić merytorycznej kontroli sądowo-administracyjnej. Sąd administracyjny ocenia bowiem zasadność zastosowania określonych przepisów prawa oraz dokonuje ich interpretacji wyłącznie w związku z rozpoznawaniem skarg wnoszonych na skonkretyzowane akty lub bezczynność organów administracji - mieszczące się w katalogu art. 3 § 2 i 3 p.p.s.a. (por. postanowienie NSA z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. akt II OSK 2692/11, LEX nr 1110181), a takie akty, w niniejszej sprawie nie zostały wydane. W orzecznictwie panuje niekwestionowany pogląd zgodnie z którym, w sprawach dotyczących postępowania skargowego nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego (por. postanowienie NSA z 1 lutego 2007 r. I OSK 395/06 LEX nr 362475; postanowienie WSA w Lublinie z 31 grudnia 2007 r. III SA/Lu 586/07 Wspólnota 2008/3/47; postanowienie WSA w Warszawie z 24 listopada 2006 r. III SA/Wa 948/06 LEX nr 295005; postanowienie NSA w Warszawie z 18.02.1997 r., III SAB 1/97, LEX nr 29038, zgodnie z którym w razie nierozpatrzenia skargi wniesionej na podstawie art. 227 stronie nie służy skarga na bezczynność organu. Zob. postanowienie NSA w Warszawie z 21.11.2000 r., III SAB 108/99, LEX nr 48017: „Skargą do sądu nie jest objęte uproszczone postępowanie o charakterze administracyjnym dotyczące skarg i wniosków uregulowane w dziale VIII k.p.a. (art. 221–256 k.p.a.).

Żaden przepis ustawy procesowej regulującej postępowanie przed sądami administracyjnymi nie przewiduje możliwości kontroli przez wojewódzki sąd administracyjny postępowania dotyczącego rozpoznania skargi złożonej w trybie art. 227 k.p.a., zarówno w odniesieniu do czynności podejmowanych przez właściwy organ jak i ewentualnej jego bezczynności lub przewlekłości.

Mając na względzie przedstawioną powyżej argumentację, uznać należy, iż wniosek o odrzucenie lub ewentualne oddalenie skargi jako bezzasadnej jest w pełni uzasadniony